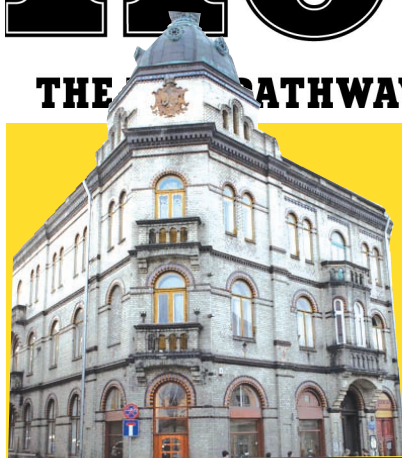

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE QUÉBÉCOIS

Народний Дім у Перемишлі

стор. 12

Chornobyl 25 Remember

page 6

Четвер, 7 квітня 2011, Рік 81, Число 14 • Thursday, April 7, 2011 Volume 81, Number 14

Canada Elections Call to Polls 2011

NP – Canada's fourth federal election in seven years has been called for May 2. OTTAWA - Prime Minister Stephen Harper visited Gov. Gen. David Johnston at Rideau Hall the morning of March 26, triggering what many expect will be one of the nastiest elections Canada has ever seen. It is the second time Harper has made an election-call visit to Rideau Hall. In 2008, the call was at Harper's own volition. This time, Harper's Tories become the first Commonwealth government to be cited for contempt of Parliament as the Liberals' non-confidence motion passed in a vote March 25 by a margin of 156 votes to 145. Following the vote, Harper said the opposition parties are triggering an election Canadians don't want. "Thus the vote today, which obviously disappoints me, will, I suspect, disappoint most Canadians," Harper said.

It is only the sixth time in Canadian history a government has lost the confidence of the House. Only once before has the defeated government been returned to power in the ensuing election. That was Pierre Trudeau in 1974, who ended up winning a majority government.

Harper and the Conservatives have gone in with a lead in the polls but their dominance varies. Ipsos-Reid said on March 24 that the Conservatives were up 19 points on the Liberals. Ekos reported on March 25 that the Conservative lead was seven points. But other pollsters the week before suggested Harper was vulnerable on leadership and trust in the

wake of numerous questions about the Conservatives overstepping the bounds of their power in recent weeks.

Michael Ignatieff, entering his first campaign as Liberal leader, is banking on that vulnerability to help the Liberals earn more votes. "After five years of Conservative government, it is time to say enough is enough. Enough of the politics of fear. Enough of the politics of division. Enough of the politics of personal destruction," Ignatieff said.

The Liberals introduced the non-confidence motion a week earlier after a House of Commons committee found the government was in contempt of Parliament for not revealing how much they planned to spend to implement crime bills and buy new fighter jets. Ignatieff also wants to cast himself and the Liberals as a party of open debate and discussion, compared with the top-down dictatorship style of Harper. As such, he appeared at the podium surrounded by Liberal MPs and took several questions right after Harper appeared by himself and answered no questions.

NDP Leader Jack Layton is pitching his party as the only one that can defeat Conservative incumbents. Layton started the campaign still hobbling from recent hip surgery and fending off questions about whether his health will pose a problem at the polls. Layton said he is feeling great. (Excerpts taken from Mia Rabson, *Winnipeg Free Press*, March 26, 2011)

UCC Applauds Passing of Ukrainian Heritage Day in Ontario

Winnipeg, March 30, 2011 - The Ukrainian Canadian Congress today congratulated the Ontario MPPs and the UCC Ontario Provincial Council on the passage of Canada's first Ukrainian Heritage Day, [September 7th of each year].

"In the context of the 120th Anniversary of Ukrainian settlement in Canada, it is appropriate for

government's to acknowledge the role of Ukrainians as nation builders

Continued on page 3

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756
Registration No. 8088

Відбулася очна ставка Кучми і Мельниченка

Очна ставка Миколи Мельниченка і Леоніда Кучми проходила російською мовою, оскільки Кучма не розумів української.

Микола Мельниченко

Леонід Кучма

Про це заявив Мельниченко після очної ставки у Генпрокуратурі.

"На превеликий жаль, через те, що Леонід Данилович не розуміє українську мову і побажав, щоб спілкування було російською, всі процесуальні дії були російською мовою. Я хотів англійською, але не дозволили", – сказав він.

Мельниченко наголосив, що очна ставка відбулася "завдяки титанічним зусиллям".

"Під час неї, я думаю, Леонід Кучма, дізнався дуже багато нового, в тому числі про своє оточення. Дуже багато цікавого, в тому числі, хто його накручував по справі Гонагадзе. Я думаю, коли він вийшов з кабінету,

його серце йокнуло", – сказав він.

"Очна ставка пройшла в присутності мого адвоката у кабінеті слідчого Грищенка. Слідство пішло нам назустріч з приводу клопотання про відеозапис зустрічі. Ми одразу домовилися, що будемо відповідати на питання одне одного без усіляких образ, щоб дати можливість слідству об'єктивно дослідити факти, які є діаметрально протилежними у наших свідченнях", – додав Мельниченко.

"Я свої свідчення підтвердив, яким саме чином я створював свої записи, коли це робив і чому. Сказав також, до кого я звертався, щоб вони оприлюднили ці записи. Леонід Данилович усе це почув і на багато відповідей навіть подякував. Сказав: "Дякую за те, що були відвертими". Було багато інформації, яку він не знав і яку від нього приховувало оточення", – зазначив також Мельниченко.

Він додав, що Кучмі "морально було дуже важко".

"Він підготувався, він не тікав, не був емоційним і не ображав", – сказав Мельниченко.

Українська правда

РНБО проаналізує безпеку українських АЕС

Президент України Віктор Янукович 8 квітня проведе засідання Ради національної безпеки і оборони України.

"На засіданні розглядатимуться питання підвищення безпеки атомних електростанцій України, а також державної політики щодо подолання наслідків Чорнобильської катастрофи", – сказано в повідомленні РНБО.

В Україні у квітні цього року відзначатимуть 25-ту річницю аварії на Чорнобильській АЕС.

Юлія Тимошенко припускає можливість "вибуху"

Провідник партії "Батьківщина" Юлія Тимошенко вважає, що, "коли людей доводять до відчаю і, крім революції, не залишається іншого шляху", тоді "країна може вибухнути".

Якраз до такого стану й доводить Україну президент Віктор Янукович, заявила вона в інтерв'ю європейському телеканалові Euronews, яке було записане під час її відвідин Брюсселю і вийшло в ефір 31 березня.

Canada-Ukraine Youth Mobility Agreement Begins

Winnipeg, March 31, 2011- (UCC) The Ukrainian Canadian Congress is pleased to inform Canadians that the International Experience Canada Ukraine program begins accepting applications starting on April 4, 2011. This program is a result of a bilateral arrangement between the Government of Canada and the Government of Ukraine, and will allow up to 200 Ukrainian citizens between the ages of 18-35 to apply for a temporary work permit to travel and work in Canada for up to one year. Similar opportunities exist for young Canadians who wish to work or study in Ukraine.

“The Ukrainian community in Canada is very pleased to see the doors opened to citizens of Ukraine allowing them to experience our great Canadian culture, and I believe both countries will have long term benefits from this information and cultural exchange program,” stated UCC President Paul Grod.

For more information regarding the program and application process, please visit: http://www.canadainternational.gc.ca/ukraine/experience_canada_experience/

UCC Applauds Passing of Ukrainian...

Continued from page 1

in settling this country,” stated UCC National President Paul Grod. “In this regard, I would like to congratulate Gerry Martiniuk, MPP (Cambridge) for

introducing the bill, and co-sponsors Donna Cansfield, MPP (Etobicoke Centre) and Cheri DiNovo, MPP (Parkdale-High Park). We are pleased that all parties in the Legislature supported this important legislation.”

Ukrainian Canadian Community Welcomes Royal Assent for Holocaust Monument Bill

OTTAWA – The chairman of the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association (UCCLA), Roman Zakaluzny, expressed his thanks on March 26 to Tim Uppal, MP, whose private member’s bill in the House of Commons has now received *Royal Assent. Bill C 442, An Act to Establish a National Holocaust Monument*, will commemorate all of the victims of Nazi Germany, including the many millions of Ukrainians enslaved or murdered by the Nazis and the Ukrainian survivors of the Holocaust who made Canada their home.

Zakaluzny said: Canada welcomed tens of thousands of Ukrainians, Poles, Russians, Jews and others who were persecuted by the Nazis, who lost family members and friends during the Second World War, who saw their homelands devastated by both the Soviet and Nazi regimes, as so thoughtfully underscored in Professor Snyder’s book, *Bloodlands*. Mr. Uppal is to be congratulated for crafting a bill that will ensure that all of the victims of Nazi Germany are remembered, a perspective too often lost when the focus is only on one or another community’s suffering. We would also like to congratulate the Canadian Jewish Congress for its determination in moving this legislation forward. We know how hard it can be to get a private member’s bill to the stage where it receives *Royal Assent*. And, of course, we will support a Canadian national monument that, as the CJC’s Bernie Farber affirmed “will pay homage to the thousands of Holocaust survivors who made Canada their adopted home after the Second World War and contributed in remarkable ways to all aspects of Canadian society [and] honour those who perished, Jews and non-Jews alike.” A genuinely inclusive commemorative project of this sort is one that we will support.

REAL ESTATE

Home Staging

Over the last fifteen years Home Staging has emerged as a popular industry and has become a very useful tool in the marketing of real estate. Unlike decorating which is personalized to the taste and life style of the home owner, home staging is about depersonalizing a home, and preparing it for an unknown buyer.

The most important purpose of Home Staging is to present the house to the buyers in such a way that they begin to move in mentally and start to form an attachment to the house. The space of the house, its unique and interesting features should entice the buyers to linger in the house and imagine it as theirs. Statistics have proven that well staged homes sell quicker in a slow market and for a higher price in a very active good market.

Home Staging does not need to be costly. It simply requires eliminating clutter and the removal of personal items such as family photographs, favorite memorabilia and “knick knacks “. Usually it also requires the rearranging, and removing of some furniture, to emphasize space, and sometimes touch up painting and small renovations may be necessary. If required furniture and art can be rented for the period that the house is on the market.

Many homeowners require only a consultation and some advice on how to showcase their home . In today’s market some realtors are also trained in Home Staging and are able to guide their client in this area. It’s all about showcasing the house to its greatest potential and securing the best selling price in the shortest period of time.

If you have any questions regarding real estate or are thinking of buying or selling please give me a call.

ALWAYS MINDING YOUR HOME

HomeLife/Cimerman
Real Estate Ltd., Brokerage
909 Bloor St. W., Toronto ON M6H 1L2
Independently Owned and Operated REALTOR

Larysa Pryshlak
Broker

Bus.: 416-534-1124

E-mail: larysapryshlak@rogers.com

**Починайте
посміхатися**

**Діти у віці 17 років
і молодше
можуть отримати
стоматологічні послуги
БЕЗКОШТОВНО
Дзвоніть 311**

Call **311**

toronto.ca/health | **TORONTO Public Health**

Чи і не ми у цьому винні?

Прошуміла Помаранчева революція. Ми витримали, ми виграли! З великою надією та вірою гляділа “демократична” Україна і ми за кордоном на нашого Президента. Щойно тепер почнеться нове, вільне і демократичне життя України. По довгих віках неволі, змагань і жертв ласкава тим разом доля, перший раз в історії, дала нам, прямо як дорогий подарунок, одну, цілу територіально соборну державу. Віками відділені Західна Україна під колонізаційним режимом Польщі та Австрії і Східна Україна під жорстокою, українофобною політикою царату створили дві відмінні від себе частини, різні за територією, різні за релігією і також різні до певної міри мовою та культурою. Перед новою владою стало важке і відповідальне завдання поставити нову державу на шлях єдності та інтеграції.

По коротких п'яти роках народ втратив довір'я до президента, колесо історії повернулося назад. Чому це так скоро сталося? Що треба і що не треба було робити? Хто за це відповідальний? Відповідальність несуть, у першу чергу, сам президент, його уряд, Верховна Рада і наші демократичні сили, які втратили дорожчий час на змагання між собою.

Важливою причиною поразки була закордонна політика. Ющенко під враженням сильної допомоги Заходу у Помаранчевій революції і, безперечно, під впливом наших закордонних організацій, які вже в Києві мали свої бюро, повернув свою закордонну політику різко на Захід. Це не дуже позитивно сприймалося на Сході. Подібно, не допомогла у виборах політика президента у відносинах з нашим північним сусідом. Були конфлікти, доходило до конфронтації.

Виглядає, що також внутрішня політика влади не задовольнила більшість громадян держави. У Верховній Раді були часті дискусії на тему ОУН, УПА. Були старання дати офіційний статус ветеранам УПА. Річниця наших історичних подій відзначалася на державному рівні. Чи і це не причинилося до упаду. Ющенко у виборах опинився далеким, третім поміж кандидатами.

Особливою була справа Голодомору. Ющенко особисто постарався, що у дуже престижному місці – в сусідстві з великим пам'ятником Перемоги і також недалеко Печерської Лаври – був споруджений величавий пам'ятник

Голодомору. Чи на цьому не можна було б поставити крапку?

Нащадки жертв Голодомору, тепер вже внуки та правнуки, під впливом советської пропаганди майже забули, як і за що гинули їхні діди і прадіди. Ми у вільному світі зробили вже багато, щоб пам'ять про цю трагедію не загинула. А що далі? Які неймовірні страсти життя завдала гітлерівська Німеччина своїм сусідам і практично цілому світові? За коротких кілька десятирічків почало минуле забуватися, і народи взялися до будови нової Європи. Це та постава державних народів, що не живуть минулим, а дивляться вперед для свого добра.

У відповідь на запитання заголовка цієї статті “Чи і не ми у цьому винні?” доводиться визнати, що так, і то у великій мірі. Незважаючи на фактичний стан і можливість, старалися, щоб Україна якнайшвидше перетворилася в Україну, якою ми її собі уявляли у наших мріях і снах.

Сталося! Була нагода “панувати” – не пощастило. Різкі заяви, протести і демонстрації не залякають Януковича. Що робити? Ми так уже звикли критикувати, протестувати, бути завжди в опозиції. Чи не краще було б, щоб, наприклад, “Наша Україна” приєдналася до коаліції? Може, тоді і Табачник не став би

міністром освіти? Арсеній Яценюк у недавній заяві на телебаченні сказав, що не час на переживання, втрату надій, а час на те, щоб вже від сьогодні мудро та активно працюючи готуватися до наступних виборів.

Ми, діаспора, непоправні у нашій наставі до України. Справа Голодомору, байдужа на Сході, не сходить із сторінок наших газет. Збирають гроші на Освітній Фонд Голодомору?! Нещодавній візит прем'єр-міністра Канади в Україну у супроводі представників наших організацій не обійшовся без розмов про Голодомор. Чи було корисним панові Гарперу у рамках офіційного візиту повертати у Львів для відвідин Католицького Університету? Чи не краще було б виступити перед студентами Київського Університету?

Д-р Куропась у недавній статті “Нового Шляху”, аналізуючи те, що діаспора зробила для України, а що для себе самих, каже, що Україна сама собі дасть раду, і час звернути увагу на нас самих. До цього можна ще додати – так, але у наших відносинах з Україною ми повинні робити те, що сприяє єдності і толерантності. Коли не так, то є можливим, що за життя наших внуків чи правнуків з'явиться на Збручі берлінський мур, і на троні у Львові засяде новітній князь Данило. Чи дійсно ми цього бажаємо, коли тепер є можливість, що наша Батьківщина може стати великою, могутньою державою.

Олег Чуб,
Оттава

**Чи Ви потребуєте
допомоги адвоката?
Ми можемо Вам
допомогти.**

Тарас Грицина Петро Гамівка

Подзвоніть до нас за приємною і професійною обслугою

Bloorcourt Professional Centre, 1081 Bloor Street West, Suite 200

(416) 532-8006

UKRAINIAN MUSIC FESTIVAL
UKRAINIAN MUSIC FESTIVAL

Presents

Antonina Ermolenko
Антоніна Ермоленко SOPRANO

with
Marianna Humetska
Маріанна Гумецька PIANO

Sunday April 10, 2011
3:00 p.m.

Glenn Gould Studio
250 Front St. West
Toronto

Tickets: \$25.00 • 416.235.1837
info@ukrainianmusicfestival.com

Chornobyl 25 Remember!

The New Pathway's John Pidkovich interviewed Renata Roman, co-president with Dr. Michael Kondracki, of the Children of Chornobyl Canadian Fund. Renata discussed the activity and development of the CCCF and upcoming April events to mark the 25 anniversary of the Chornobyl nuclear disaster and commemoration of its victims.

John Pidkovich: What is the Children of Chornobyl Canadian Fund?

Renata Roman: The Children of Chornobyl Canadian Fund is a project that started in 1990 as a result of the Chornobyl Nuclear Station reactor explosion that occurred on April 26, 1986 in Ukraine. Still part of the Soviet system, there was a lot of cover up with Chornobyl. Members of Ukrainian medical society in Toronto – doctors, dentists, physio, pharmacists and others – decided that they wanted to help the people in their homeland affected by the Chornobyl blast. They decided the best way to achieve this was to send aid from Canada. Initially, the project was medically based. Their thought was to provide affected Ukrainians with what they might not have access to – North American style medicine, be it medical beds, medical drugs, hospital supplies and diagnostic equipment.

As CCCF started building relationships on an individual hospital basis, a hospital would be called or else they would call us to state that they are in a certain zone around the Chornobyl area and require certain items. In Canada, we would search, shop or try to get donations for these items. We primarily focused on hospitals around the Chornobyl exclusion zone, one of them in Ivankiv, located only 17 km away. Obviously, a lot of people were affected by the Chornobyl blast and a hospital would be the first place they would seek medical attention.

There are other areas of Ukraine, where a portion of the people evacuated from in and around Chornobyl in 1986 would have been resettled. For example, in Volyn and Zhytomyrschyna, small towns were built to accommodate these people or they resettled in existing smaller towns that could handle a larger population. Some of the radioactive dust plume travelled across northern and western Ukraine like, Volyn, Ternopil and Lviv and Ivano-Frankivsk oblasts. People living in these areas were presented with symptoms and needed to be tested and treated at their local hospital. At CCCF we focus on the smaller rural or rayonni hospitals which are less equipped than their big city counterparts.

JP: *The response of original medical committee was to meet the immediate medical and material needs of people affected by the radioactive plume, released by the Chornobyl explosion. How has CCCF work developed with these people over the few years after Chornobyl and until today, now 25 years?*

RR.: As our organization grew, so

Renata Roman, co-president of the Children of Chornobyl Canadian Fund

did a lot of the number of hospitals. Presently, there are nearly 20 hospitals across Ukraine that we support. Our work has changed in that now we're not focusing on sending medical and first aid supplies. Ukraine has developed its own medical supply chains, which makes it easier for the to use local equipment, whether diagnostic, medical or surgical and medicines.

Now, we're focusing more on education – educating and empowering the doctors in terms of what is required of them and addressing changing medical needs of the population. Coming from a Communist system, we may still see some remnants of the old style of practicing medicine. Over the last few years, younger Ukrainian doctors have started to step up to the plate, taking over supervisory positions, showing more interest in Western-style medicine. North America is a preferred place for them to visit. Germany and Italy are also places where Ukrainian doctors may go on courses and bring knowledge back with them. As opposed to just giving them equipment, we're trying to change their outlook and teach them to improve their facilities. By teaching them project and outcome based medicine, we expect to see changes in Ukraine's medical system. The primary goal is to provide the best care possible for all who suffered in the disaster.

JP: *Therefore, how have Ukrainian doctors' methods of medical care delivery changed?*

RR.: At the beginning of our work, Ukrainian doctors followed more strict behaviour, possibly difficult to admit the fear that their medical practice was lacking certain knowledge that we would expect them to have. We now find that they are more receptive to newer techniques and have a willingness to learn. The doctors now have made almost a 180 degree turn-around from Soviet run to more Western style hospitals. Every doctor has the ability to affect how his patients are to receive more individualized care. All doctors now have readily available Internet access, instead of just one head doctor, allowing for more education and sharing of knowledge. They routinely listen to medical podcasts about various

medical topics. We are proposing, that they submit a project, with proposals, equipment required, expected outcomes, and positive effects on their community. Therefore, we can analyze the project for its benefits and offer direction. Money from CCCF can be given towards the purchase of equipment and any courses or training. We are looking for long-term benefits and how to help medical practitioners help themselves.

JP: *How has the Children of Chornobyl organization diversified into other parts of society beyond the medical or immediate health concerns of people in Ukraine?*

RR.: In the 25 years since Chornobyl, the needs of people have changed to the treatment of radiation exposure's less prevalent long-term health effects. There are other physical conditions related to the radiation such as eye problems, lower birth weights as well as psychological and social problems affecting many. Some of these conditions are not readily understood. We have started to diversify our assistance in terms of other medical projects. The Dzherelo Children's Rehabilitation Centre in Lviv is a very good example of how North American-trained medical practitioners, influenced this project. This centre provides treatment for children with neurological and other medical physical disabilities – primarily cerebral palsy and birth defects. Dzherelo became one of our first projects which showed the co-operation between Canadian medical training and Ukrainian practitioners. Now Dzherelo is the prime centre in Ukraine to assess, diagnose and treat children from ages 6 months to 18 years with disabilities.

Another project is Help Us Help The Children, which started by working with orphans who lost their parents due to radiation caused by the Chornobyl event. This project grew into working with more orphanages across Ukraine willing to send their children to summer camps, giving them the chance to get out into the country, rejuvenate from the effects of the Chornobyl blast and cloud that spread radiation fallout.

This camp set in the Carpathian Mountains. There, the children relax and at the same time, they are taught life

skills to help them in the future. Health practices are reviewed. The camps started with a small number of children and now they've expanded to annual 2 week summer camps for 300 to 400 children sent from all over Ukraine.

Education is a big part of the camp program, encouraging students to stay in school and seek higher education at a technical college or university level. This effort has been strongly supported by Mr. James Temerty from Toronto who annually funds students to attend institutions of higher learning, who otherwise may not be able to afford to do so on their own. To date we have sent over \$20 million of medical/support to Ukraine, be it monetary donations or donations in kind i.e. equipment.

JP: *Since you are a group that has diversified, a healthy sign of a growing entity, how have you been partnering with other groups or institutions?*

RR.: In Ukraine, we have partnered with various groups. The charitable organization "Nove Pokolinnya" (New Generation) acts as our representative "on the ground". They help with delivery of supplies through customs and delivery to hospitals, even H1N1 Virus medical supplies distribution. Their members also help organize and run the summer camps and organize the students for the scholarship program.

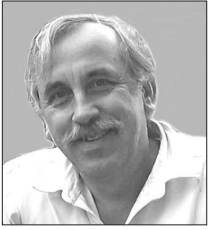
Recently, we've started approaching major hospitals in Toronto to help with us set up education programs. The Ukrainian community has medical specialists working at Sick Children's Hospital, Toronto General and Toronto Western Hospitals, who are willing to partner with us by having doctors from Ukraine come to train in Toronto for a limited period of time. In order achieve this goal, we've established contact with key doctors in Toronto to start a tutorial programs thereby, bringing doctors from Ukraine to Toronto or have Canadian doctors travel and teach in Ukraine.

JP: *How is CCCF planning to mark the 25 anniversary of the Chornobyl nuclear disaster and commemorate the victims who died directly from the reactor explosion and have been afflicted with illness caused by radiation exposure from nuclear fallout?*

RR.: To mark this solemn occasion, the CCCF is presenting a number of events in Toronto: a theatrical drama set at the time of Chornobyl on April 17 at The Golden Lion, a large photographic exhibit of present day Chornobyl at UCAF on Bloor St. West, running from April 26-May 4, a Commemorative Prayer service on April 26, and a commemorative concert on May 6 at the Plast Huculak Centre featuring Vesnivka Choir, with the Toronto Ukrainian Male Chamber Choir, Elmer Isler Singers and Gryphon Trio.

In conclusion, on behalf of the Children of Chornobyl Canadian Fund, I wish to thank all the donors, supporters and volunteer workers over the years who have made CCCF and its projects the success story it has become today.

(For Chornobyl 25 event, place and time details, please see community calendar on page 15.)

The View From Here

By Volodymyr Kish

A Taste For Honey

Since the earliest days of our pre-historic ancestors, honey has been one of Mankind's favourite delights and luxuries. One of the earliest cave paintings ever discovered, dating from approximately 13000 BC, shows two women collecting wild honey.

In a time when life was short, brutal and almost totally focused on survival, discovering a bee hive was like winning a lottery, and a cause for great celebration. Aside from being a decadently sweet and rich treat, honey, with its anti-microbial and antiseptic properties, also had practical uses as a medicine, effective in the treatment of skin wounds and burns, as well as colds, throat infections and gastric ailments. Numerous ancient civilizations so treasured this wonderful food that they even incorporated it into their religious rites and ceremonies. It was considered a sacred food by as diverse a set of peoples as the Hindus, the Jews and the Mayans, amongst others. Egyptians were even known to use honey in the process of embalming their dead.

In Ukraine, beekeeping has a long and established history. The earliest records from the era of Kyivan Rus portray an established regulated industry that produced one of the major export commodities of that time. Yaroslav the Wise's famous code of laws titled "Rus'ka Pravda" has no less than seven chapters dedicated to beekeeping and the trade in honey and other apiarian products.

Today, Ukraine is one of the largest producers of honey in the world. Its annual production of some 75,000 tons of honey makes it Europe's largest producer and ranks it fifth globally, behind China, Argentina, Turkey and the U.S. Currently, Ukraine boasts some four hundred thousand beekeepers and close to 5 million hives.

But quantity is not the only aspect of honey-production that Ukraine can boast about. At the 2009 global expo of beekeeping known as Apimondia, Ukraine won more gold medals than any other country and the designation as the "Best Honey in the World". In 2013, Ukraine will be playing host to Apimondia in Kyiv.

Ukraine has a large and significant infrastructure supporting the beekeeping industry. In 2005, then President Viktor Yushchenko (himself an avid

beekeeper) helped initiate the formation of a trade association by the name of the All-Ukrainian NGO Brotherhood of Ukrainian Beekeepers. There are numerous institutes and research centres dedicated to the further development of beekeeping and the products that flow from it. The most prominent of these is the P. I. Prokopovych Institute of Beekeeping National Research Centre in Kyiv. It is named after one of the most prolific experts in the field, P.I. Prokopovych, who in the early 1800s developed the removable frame beehive which revolutionized the production of honey throughout the world.

Many famous Ukrainians aside from former President Yushchenko have dabbled with beekeeping as a hobby, including Hetmans Ivan Sirko and Bohdan Khmelnytskyi.

A little closer to home, the Chairman of the Board of our Ukrainian Credit Union, Eugene Roman, is not only an avid beekeeper, but also has become a leading researcher on how to deal with the recent dramatic and puzzling decreases in bee populations throughout the world. For reasons still not well understood, bee populations in Europe and North America have declined by as much as 50% in some areas over the past five years.

It is thought that one of the leading potential causes of this decline is infestation by a tiny parasitic mite no bigger than a pinhead called the Varroa Destructor Mite. Eugene has found a promising approach to combating the mite in an unexpected yet very traditionally Ukrainian folk treatment for more human ailments, namely garlic. In the springtime, he spreads garlic in his hives and has found it singularly effective in controlling these destructive pests. Fortunately, there is not the slightest hint of the garlic's distinctive pungency in the taste of the superb honey produced by his bees.

Aside from producing high quality honey and beeswax products, Eugene has combined his life-long passion for beekeeping with his other love, namely for winemaking. His Niagara winery "Rosewood Estates" produces some of the most distinctive and marvellous mead or honey wine in the world.

In whatever form you choose to consume it, honey is not only decadently delicious but, dare I say it, good for what ails you.

Weaknesses of Dictatorships

By Walter Derzko

Gene Sharp, a retired professor, has written a book called *From Dictatorship to Democracy*, which has been used as the play book for many coloured-revolutions over the past 20 years. It's available as a free download (www.aeinstein.org/organizations/org/FDTD.pdf). I urge all readers not only to read it but to forward it to colleagues in Ukraine, a country that has followed the reverse path from democracy back to dictatorship in the past year.

In Chapter 4, Sharp offers hope when he concludes that all dictatorships have one or more weaknesses: *"Dictatorships often appear invulnerable. Intelligence agencies, police, military forces, prisons, concentration camps, and execution squads are controlled by a powerful few. A country's finances, natural resources, and production capacities are often arbitrarily plundered by dictators and used to support the dictators' will. In comparison, democratic opposition forces often appear extremely weak, ineffective, and powerless. That perception of invulnerability against powerlessness makes effective opposition unlikely."* He goes on to state that: *"The phrase 'Achilles' heel' refers to the vulnerable part of a person, a plan, or an institution at which if attacked there is no protection. The same principle applies to ruthless dictatorships. They, too, can be conquered, but most quickly and with least cost if their weaknesses can be identified and the attack concentrated on them."*

Sharp provides the follow list of weaknesses of dictatorships that is worth reflecting on:

1. The cooperation of a multitude of people, groups, and institutions needed to operate the system may be restricted or withdrawn.
2. The requirements and effects of the regime's past policies will somewhat limit its present ability to adopt and implement conflicting policies.
3. The system may become routine in its operation, less able to adjust quickly to new situations.
4. Personnel and resources already allocated for existing tasks will not be easily available for new needs.
5. Subordinates fearful of displeasing their superiors may not report accurate or complete information needed by the dictators to make decisions.
6. The ideology may erode, and myths and symbols of the system may become unstable.
7. If a strong ideology is present that influences one's view of reality, firm adherence to it may cause inattention to actual conditions and needs.
8. Deteriorating efficiency and competency of the bureaucracy, or excessive controls and regulations, may make the system's policies and operation ineffective.
9. Internal institutional conflicts and

personal rivalries and hostilities may harm, and even disrupt, the operation of the dictatorship.

10. Intellectuals and students may become restless in response to conditions, restrictions, doctrinarism, and repression.

11. The general public may over time become apathetic, sceptical, and even hostile to the regime.

12. Regional, class, cultural, or national differences may become acute.

13. The power hierarchy of the dictatorship is always unstable to some degree, and at times extremely so. Individuals do not only remain in the same position in the ranking, but may rise or fall to other ranks or be removed entirely and replaced by new persons.

14. Sections of the police or military forces may act to achieve their own objectives, even against the will of established dictators, including by *coup d'état*.

15. If the dictatorship is new, time is required for it to become well established.

16. With so many decisions made by so few people in the dictatorship, mistakes of judgment, policy, and action are likely to occur.

17. If the regime seeks to avoid these dangers and decentralizes controls and decision making, its control over the central levers of power may be further eroded.

Sharp provides advice, which activists in Ukraine and in the Diaspora should heed: *"With knowledge of such inherent weaknesses, the democratic opposition can seek to aggravate these 'Achilles' heels' deliberately in order to alter the system drastically or to disintegrate it."*

The conclusion is then clear: *"despite the appearances of strength, all dictatorships have weaknesses, internal inefficiencies, personal rivalries, institutional inefficiencies, and conflicts between organizations and departments. These weaknesses, over time, tend to make the regime less effective and more vulnerable to changing conditions and deliberate resistance."*

What's the key weakness in Ukraine's authoritative regime from the above list? In my opinion, it's the embedded inherent corruption and the resulting money laundering of assets overseas.

Hanna Herman, commenting on air on Ukrainian *TVi* in March, said that Ukrainians have no political power because they are not rich like their Russian speaking neighbours. When Vyachyslav Chornovil led us to meeting and to sing patriotic songs, Komsomol functionaries were taking over banks and privatizing businesses. Now these [obscenely] rich people have influence and can dictate political trends, says Herman. ...and that wealth gap is their weakness.

Let's follow the hryvnia trail!

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖЕННИК
НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

To subscribe, call
416-960-3424

The Enslavement and Liberation of Oksana G.

New Opera Deals with Human Trafficking in Ukraine

The first public showcase of the Canadian opera *The Enslavement and Liberation of Oksana G.* was performed on March 9 and 10, at the Ernest Balmer Studio, staged by Tapestry New Opera in Toronto's Distillery Historic District. The opera was performed as workshop presentations of Act I and included opportunities for the audience to give feedback

operatic music from various cultures to enhance the composed score and drama. The tragic *ménage à trois* is a topic as ancient as Greek drama, but in *Oksana G.* it takes on a life as immediate as today's headlines, yet honours the ingredients common to all great operas: universality, timelessness and high emotion.

An initial scene for *Oksana G.* was produced as part of Tapestry's 2006 *Opera to Go* at the Young Centre for the Performing Arts. In 2009-2010, with support from the Creative Connections programme at Opera.ca, the dramatic and musically complex human auction scene was workshopped at the Banff Centre for the Arts, and then with the Canadian Opera Company Ensemble and Full Orchestra.

The workshop presentation of *Oksana G.* was produced by director Tom Diamond and music director Wayne Strongman. The singers are Catharin Carew, Jesse Clark, Claire de Sïvignÿ, Lisa diMaria, Keith Klassen, Cory Knight, Andrea Ludwig, Chris Mayell, James McLennan, Shantelle Przybylo, Charlene Santoni, Curtis Sullivan, Krisztina Szaby, Gerrit Theule, Michael York, and Monica Zerbe, rehearsed by

Christopher Foley. Synthesizer played by Susan Suchard. Libretto translation cooperative effort included Oksana Tatsyak.

For more information, email: information@tapestrynewopera.com or visit www.tapestrynewopera.com

* * *

Comment on Human Trafficking in Ukraine

Many of us think slavery has been abolished. Think again. It's flourishing rampantly worldwide, even in our own neighbourhoods. Many of us remain oblivious, unaware, or indifferent. Human traffickers enslave millions of victims yearly, with profits by organized crime groups estimated to be in the billions.

Scene from 2006 *Opera to Go* production of *Oksana G.*

on the developing opera, in advance of its *world première* in a future season.

This new work in development for the main stage is written by Tapestry's former Writer in Residence, Governor General's Award-winning playwright and filmmaker Colleen Murphy and San Francisco-based Canadian composer Aaron Gervais.

Oksana, a young girl in Ukraine, is lured into the world of sex trafficking by Konstantin, a Russian recruiter, who unexpectedly falls in love with her. Oksana escapes his grip and finds her way to a refugee shelter in Brindisi, Italy, run by Father Alexander, a Canadian priest. Recovering from her ordeal, she finds herself drawn to the priest. Meanwhile, Konstantin waits for his chance to pounce. This dangerous *ménage à trois* appears destined to end in tragedy.

With libretto sung in Ukrainian, Russian and English, this opera with prologue and epilogue uses non-

Gryphon Trio 2011 Juno Award Winner!

L. to R.: Jaime Parker, Annalee Patipatanakoon, Roman Borys - The Gryphon Trio

The Gryphon Trio's 13th release on the *Analekta* label has won the 2011 Juno Award for the category "Classical Album of the Year: Solo or Chamber Ensemble", announced at the 2011 Juno Gala Dinner & Awards held at the Allstream Centre in Toronto on March 26. Featuring an all Beethoven program, including the much-loved *Opus 70*, No. 1 "Ghost" trio, the CD was released to great acclaim in October 2010.

The Gryphons have been nominated six previous times, and won their first Juno in 2004 for their CD "Canadian Premieres" featuring first recordings of music by Canadian composers.

Members of the Gryphon Trio each in their own right are award-winning musicians: Annalee Patipatanakoon, violin; Roman Borys, cello; and Jaime Parker, piano have impressed international audiences and the press with their highly refined, dynamic performances. The Gryphon Trio has firmly established itself as one of the world's pre-eminent piano trios. With a repertoire that ranges from the traditional to the contemporary and from European classicism to modern-day multimedia, the Gryphons are committed to redefining chamber music for the 21st Century.

This issue needs to be known to all. Getting the message out in various ways, whether it be through publishing, mainstream media, academically, or in this case, the arts, is paramount in raising awareness worldwide. The new operatic work *The Enslavement and Liberation of Oksana G.* deals with the trafficking of a girl from Ukraine. It is difficult to estimate exactly how many women, men and children are trafficked across or within Ukraine's borders, since this issue is so underground. Most vulnerable are migrating individuals undergoing economic challenges, and vulnerable youth from orphanages or homeless children. Since the beginning of its Counter Trafficking Programme in 2000, International Organization for Migration (IOM) and its partner NGOs in Ukraine have assisted 7343 victims of human trafficking who had been trafficked to more than 60 countries all over the world. How many more unknown victims have been enslaved and are still out there?

Currently, Help Us Help The Children Anti-Trafficking Initiative (a project of Children Of Chernobyl Canadian Fund), is working with and funding a group in Ternopil, Ukraine, Vidrozhennia Natsii, in a human

trafficking awareness drive focused on youth, very much defined by an element of art expression. The arts, definitely, are an effective way to raise awareness of this most important issue.

The message in *Oksana G.* is universal, in that the issue of human trafficking touches many nations. This story-line is representative of only one of the many ways that innocent humans are tricked and lured into the sordid underworld of organized crime groups, then bought, sold, used as slaves, and if they survive, discarded and quickly replaced by fresh victims. The opera *Oksana G.* is sure to open our minds and hearts to the anguish and plight of one young woman, but we must remain aware that *Oksana G.* represents many. Our outrage, anger and call to action to stop this abuse of human rights and dignity should not stop at the final curtain call.

Irena Soltys
Ukrainian World Congress Taskforce
to Stop Human Trafficking
Help Us Help The Children Anti-trafficking Initiative

Compiled and edited
by John Pidkovich

Народний Дім – це духовний закон української традиції Перемишля

“Завдяки силі традиції Перемишля ОУП має шанс чогось навчитися”,

– каже Володимир Пайташ*

Народний Дім моєї пам'яті...

Те, що скажу про зв'язки моєї сім'ї з традицією Народного Дому, чув я в нас удома в селі Перекопаній під самим Перемишлем. Мій дід Теодор був теслюю. у 1903-1904 рр. працював при побудові НД, зокрема клав крокви під дах і виконував іншу теслярську роботу. Мій батько Степан, член 30-особового хору в Перекопаній, розповідав мені, що як ішли на Йордан, співаючи, минали цей величний будинок. Він запам'ятався йому в той час, як Товариство “Народний Дім” стало могутньою культурно-економічною установою, найбільшою на українських етнічних землях на захід від Львова.

Перед приходом більшовиків і аж, здається, до 1940 р. головою НД був мій вуйко, рідний брат моєї мами, Осип Ярошевич, перемиський купець, власник двох крамниць.

З Перекопані в оркестрі котрогось із культурних гуртків, які орендували приміщення в НД, грали троє Ярошевичів та Данчак. На прикладі моєї сім'ї та с. Перекопані видно, як НД впливав не тільки на місто, але й на околицю.

Я пригадую мій перший раз на сцені НД. Я ніс квіти та поклав до портрета Тарасові. Це припало на час моєї науки в школі ім. отця Маркіяна Шашкевича в Перемишлі. Учні ставили тоді п'єсу про Шевченка. Це міг бути 1936 або 1937 р. Під час німецької окупації мій контакт з НД перервався, я два роки навчався в Ярославській гімназії.

Під час більшовицької окупації відразу пропали дві таблиці, які висіли з обох боків сцени. З лівого боку знаходилася таблиця на честь Січових Стрільців. Більшовики наказали зняти їх сторожеві НД Францишекові Барилі, полякові, який гарно говорив по-українськи. І він сам мені розповідав, але вже не міг сказати, яка таблиця була по правому боці сцени. Тепер там висить таблиця, присвячена 100-річчю НД. За більшовиків сторож Барила був примушений зняти також таблицю з погруддям Теофіля Кормоша, але її не знищив. Десь 1956 або 1957 р. він прийшов до мене та сказав, що кільканадцять років тримає в себе вдома під ліжком Кормошеве погруддя, а тепер, коли українці знову є в НД, може його повернути. Ми це взяли. І мій батько вмурував таблицю на її давнє місце.

Українців з Перемишля виселяли 1945 р. Народним Домом тоді

ніхто не мав найменшої можливості опікуватися – його націоналізувала польська держава. Якби не депортація, то, очевидно, українці відновили б у ньому діяльність. У 1944 – 1947 рр., наприклад, я ні разу не був у НД, там ніщо не відбувалося. Тоді в Польщі влаштовано переслідування української культури та всіх українців, ішла боротьба проти УПА, українців масово арештовували. Мене арештували 1946 р., на свято Чесного Хреста, два місяці сидів я в Управлінні безпеки на вул. Красінського. На самому початку травня 1947 р. я виїхав з Перемишля до Кракова, до о. Миколи Денька. Там мене арештували, посадили в Явожно, звідки я подався на Західні землі Польщі.

Після Акції “Вісла” 1947 р. в Перемишлі залишилося 5 українських родин, яких влада не випустила, бо вони, як бухгалтер Зиблікевич та аптекар Менцинський, були спеціалістами, потрібними для утримання міста. Медвіт лишився, бо переховував під час окупації жидів. Я ні з ким тоді не листувався, листування між українцями було небезпечно. До Перемишля я не їздив. Про НД ніхто тоді не думав і нічого про нього не знав.

Після того, як будинок націоналізувала польська влада, там отримали місце під свою роботу різні установи, напр., Державний центр сільської техніки (пол. РОМ) користувався театральним залом як світлицею. Влаштували ресторан. Були замуrowані двері гардероба на другому поверсі. Потім вхід туди прокладав та заново закріплював двері мій батько. До війни відразу за порогом нинішнього входу до НД були двері ліворуч до Українського дому книжки, зокрема шкільної та дитячої. Ніякого ресторану не було. Це приміщення було поділене на дім книжки та “Ризницю”, крамницю маляра Михайла Рижака. Він продавав там свої картини, але насамперед

церковні речі, ризи. З правого боку від входу якийсь українець тримав перукарню. В наступному будинку в напрямку Сяну містився банк “Віра”, мешкав меценат Хробак, містився Союз Українок. В сусідньому будинку, зліва, містилася “Щадниця”, там також мешкав д-р Загайкевич.

Я повернувся до Перемишля в листопаді 1956 р. Тут мешкало кілька українських родин – потім їх було дедалі більше: одні верталися, почали признаватися до українства ті, хто досі вкривався. Включилися до праці в новоствореному УСКТ також мішані подружжя, напр., Михайло Рижак мав жінку польку, так само, як перший голова Михайло Чу-

бинський. УСКТ у 1957-1958 рр. робило спроби повернення НД у власність цієї організації. У мене збереглося кілька документів про ці невдалі заходи. УСКТ не мало права старатися про передавання чи повернення йому будинку НД, тому що УСКТ було комуністичною організацією, а Товариство “Народний Дім” з комунізмом не мало нічого спільного. Ці заходи робилися немовби без участі перемишлян, я не пам'ятаю засідань у цій справі. Це зрозуміле, усім було відомо, що УСКТ не має права на те, що не воно створило. З іншого боку, майже ніхто з тих, хто приходив до НД, не ставив собі питання про власність чи брак власності, кожен знав, що НД є український, і це вирішувало все інше, це був закон свідомості, традиції. Не було тоді наших юристів, правові знання були слабкі, можна було просити у влади. Уєскативці просили, однак проханнями нічого не далось вдяти.

Народний Дім був центром українського культурного життя в Перемишлі не тільки в II пол. 50-х, але також у 60-90-х рр. XX ст. Тоді тут працювало УСКТ, щойно 1989 р. відновлено існування і діяльність Товариства “Народний Дім”, а 1990 р. виникло ОУП. Від 1989 до 1990 рр.

у НД містилося УСКТ і Товариство “Український Народний Дім” (ТУНД), а від 1990 р. Товариство “Український Народний Дім” і ОУП. Пізніше тут деякий час працювали й інші організації, як-от Товариство культурних ініціатив “Митуса”, відбувалися сходи Молодіжного Товариства “Кропива”.

Я пригадую, що першим офіційним заходом було Миколаєве свято для дітей. Ми організували його в грудні 1956 р. Я написав кілька слів Миколаєві, пам'ятаю, що ним був Лев Доротяк, а Тадей Закалужний зіграв тоді роль Чорта... Це була перша театральна вистава. Через кілька місяців Головне правління УСКТ зарахувало мене на курс культурних інструкторів у Ядвісіні, і, закінчивши його, я став світлицевим у НД, зокрема я почав організовувати дитячий гурток мандоліністів.

Товариство “Народний Дім” та його будинок

Досить сприятливий час для відновлення давньої української традиції Перемишля настав 1989 р. Ми вирішили відновити Товариство “Народний Дім”, адже не могли продовжувати традиції комуністичної організації, якою було УСКТ, бо ми стали б простими посткомуністами. У Варшаві “спротив” щодо УСКТ прибрав іншу форму: там вирішили замінити УСКТ на ОУП, однак тоді, як у Перемишлі виникла ідея відновити Товариство “Народний Дім”, про ОУП ніхто не чув і не думав. Перемишлянам треба було рятувати український Перемишль, а УСКТ просто на очах розпадалося...

Головну роль у відновленні Товариства “Український Народний Дім” (ТУНД) відіграв Мирослав Сидор, власник фірми з пасажирських перевезень. У великому залі відбулися збори, вибрано управу, а головою став М. Сидор. На зборах був присутній проф. Степан Заброварний зі Щецина. Він виступив і сказав: напрям у Польщі є такий, що буде нова організація, буде об'єднання, а ви в Перемишлі творите роз'єднання. Мене вразили ці слова, бо вони свідчили про те, що проф. Заброварний або не знає нашої історії або нею повністю легковажить задля старої уєскативської лінії, яка ставала... новою уєскативською. Я досі не розумію, як хтось міг зробити спротив ідеї відродження ТУНД! У Польщі

Продовження на стор. 14

Народний Дім у Перемишлі